

POŚWIADCZENIE (3) sb n

o jasne; -ã- (1) *KołakSzczęśl*, -a- (1) *Mącz*; pierwsze e jasne, drugie z tekstów nie oznaczających -é.
sg N poświadczeni(e) (1). ◊ A poświadczeni(e) (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. poświadczyć.

Stwierdzenie słowem lub czynem, że coś, o czym wcześniej była mowa, jest prawdziwe, potwierdzenie, dowiedzenie (3) : Affirmatio, Twirdzenie/ Poświadczenie. *Mącz* 128c.

Wyrażenie przyimkowe: »na poświadczenie [czego]« = na znak prawdziwości, na dowód (2): [*posłowie do senatorów:*] A iż to były IchM namowy od Wm wszech ku nam, abyśmy o obronie namawiali, [...] o niej radzi mowić będziem, a na lepsze tego poświadczenie w spiszek ten, na ktorychmy się o odłożeniu egzekucyji a upewnieniu sejmu przyszłego z WM zgodzili, wpisać dozwolili. *Diar* 40.

~ *Szereg:* »na znak i poświadczenie« (1): A vpátruiąc W.M. śwego M. Páná miłośnikiem być chwały Bożey y pobożności świętey/ pod chorągwią y tytułem sławnego imienia W.M. ná znak y poświadczenie powolnych służb moich/ do wieczney á nieśmiertelney pamięci z druku one ná świat pułzczam *KołakSzczęśl* A2v. ~

Synonimy: dowiedzenie, potwierdzenie.

Cf **POŚWIADCZYĆ**